

ธีรพงศ์ ผลโพธิ์ 2557: คุณสมบัติเชิงกล แสง และการซ้ของลำไย ปริญญาปรัชญาคุษฎี
บัณฑิต (เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว) สาขาวิชาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิวลักษณ์ ปฐวีรัตน์, Ph.D. 139 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเสียหายหลังการเก็บเกี่ยวของลำไยพันธุ์อีดอ
พันธุ์สีชมพู และพันธุ์เขียวที่ตลาดขายส่ง และศึกษาสมบัติทางกายภาพเชิงกล แสง และการ
ซ้ของผลลำไยที่สัมพันธ์กับการคัดคุณภาพ

ผลการศึกษาคคุณสมบัติทางกายภาพของผลลำไยทั้งสามสายพันธุ์พบว่าค่าของความ
หนาแน่นของบรรจุภัณฑ์ (Packing Density) ของพันธุ์อีดอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 ± 0.01 มากกว่า
ของอีกสองสายพันธุ์ แสดงว่าลำไยพันธุ์อีดอมีปริมาณผลลำไยที่ครอบครองภาชนะได้มากกว่า
และยังพบว่าค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของพันธุ์อีดอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.09 ± 0.93 N/mm น้อย
กว่าของอีกสองสายพันธุ์ ซึ่งบ่งบอกว่ามีความนุ่ม (Softness) ของผลมากกว่านั่นเอง จึงทำให้เกิด
ความเสียหายได้ง่ายกว่า สอดคล้องกับค่าความเสียหายหลังการเก็บเกี่ยวมีค่าเฉลี่ย 15.50% ซึ่งสูง
กว่าอีกสองสายพันธุ์ ความเสียหายเชิงกลที่พบมากที่สุดเกิดกับบรรจุภัณฑ์ท้ายชั้นบนสุดของ
รถบรรทุกที่ขนส่ง ซึ่งภาชนะบรรจุลำไยเป็นแบบสี่เหลี่ยมปิรามิดหัวตัด (Trapezoidal) และ
สี่เหลี่ยมผืนผ้า (Rectangle) ความเสียหายส่วนใหญ่ของเป็นผลถูกแทงทะลุ ผลซ้ ผลแตก ผลร่วง
ผลเปลี่ยนรูปร่าง ผลเน่า และผลดำซึ่งถูกรวมด้วยกัมมะถันมากเกินไป ตามลำดับ ผลการศึกษ
คุณสมบัติเชิงกลด้วยแรงกดและแรงกระแทก พบว่าทั้งพลังงานกด (E_c) ที่เกิดจากแรงกด และ
พลังงานกระแทก (E_t) ที่เกิดจากแรงกระแทก มีผลต่อการเกิดพื้นที่รอยซ้ 100% ของผลลำไยที่
พลังงาน 0.027 จูล (J) และ 0.034 จูล (J) ตามลำดับ และพบว่าของค่าเปอร์เซ็นต์แสงสะท้อนที่
มองเห็นได้ที่ความยาวคลื่นระหว่าง 400-700 นาโนเมตร สามารถจำแนกการซ้และไม่ซ้ผลลำไย
สด พบว่าโมเดล PLS-DA (Partial Least Squares Discriminant Analysis) สามารถจำแนกได้
100% ดีกว่าโมเดล SIMCA (Soft Independent Modeling of Class Analogy)